

ства, необходимими най-много за изработването и напечатването на портретитѣ, не ни давахъ възможностъ да прѣдприемамъ скорото ѝ издаване, додѣто не се залови за това, книжарницата на г-нѣ Ив. Б. Касжровъ. Не извѣстно по какви съображения, но спомянатата книжарница, макаръ да се бѣше заела за тази работа още пролѣтисъ, не стори нищо съ което да извѣсти за своето прѣдприятие и, когато книгата бѣше на половина готова подъ печатъ, появи се една покана, отъ нѣкой г-нѣ К. К. който обявяваше, че се заловилъ за сжщата цѣль. Поставени въ такова положение, ний бѣхме почти готови да се откажемъ отъ всичко, ако само да не бѣхме обвързани. Причини за това имаше много, но най-главната бѣше дългото забавяние. Обаче, подбодрени отъ мисълта, че въ събраниятъ материалъ, се ще се намѣри нѣщо, което да послужи за увѣковѣчение паметта на загиналитѣ герои, рѣшихме, да продължаваме напечатването. Както и да бѣде, но ний, най-искрено заявяваме, че намъ е твърдѣ приятно намѣрението на г-нѣ К. К. за което сърдечно му желаемъ, щото поне той да не срѣща тѣзи затруднения, които ний опитахме. Какъ ще се приеме това ни заявление и пожелание — не знаемъ, но въ допълнение на него, за необходимо считаме да прибавимъ, че ако всичкото това бѣше сторено при общи и здружени усилия, то и резултата щѣше да бѣде много по-добрь. Разбира се, за това никой не е